नाभूद्भावव्यर्थमाहात्म्याद्विकल्पः कोऽपि चेतसि ॥२१९॥
अहंपूर्विकयोद्यद्भिर्निमित्तैः शुभशंसिभिः ।
स वितीर्णकरालम्भ इव न श्रममाददे ॥२२०॥
अपश्यत् स फणाकोटौ खञ्जरीटमहेः पथि ।
स्वप्ने प्रासादमारुह्य स्वं चोल्लंघितसागरं ॥२२१॥
अचिन्तयच्च शास्त्रज्ञो निमित्तैः शुभशंसिभिः ।
एतैर्भूभर्तुरादेशो ध्रुवं मे स्याच्छुभावहः ॥२२२॥
फलं मम तनीयोऽपि काश्मीरेषु भवेद्यदि ।
अनर्घदेशमाहात्म्यात् किं किं नातिशयेत तत् ॥२२३॥
अकृच्छ्रलंघ्याः पन्थानो वल्लभातिथयो गृहाः ।
उपानमन् गच्छतोऽस्य सत्क्रियाश्च पदे पदे ॥२२४॥
इत्थं विलंघिताकाशं लोलानोकहशाद्वलं ।
मङ्गल्यदधिपात्राभं ददर्शाग्रे हिमाचलं ॥२२५॥
सरलस्यन्दसुभगा गङ्गाशीकरवाहिनः ।
प्रत्युद्ययुस्तं मरुतः पाल्यायाः संस्तुता भुवः ॥२२६॥
क्रमवर्ताभिधाने स प्रदेशे प्राप्तवांस्ततः ।
ठक्कं काम्बुवनामानं योऽस्य शूरपुरे स्थितः ॥२२७॥
नानाजनपदाकीर्णे स्थाने तत्राथ शुश्रुवान् ।
काश्मीरकान् महामात्यान् स्थितान् केनापि हेतुना ॥२२८॥